

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

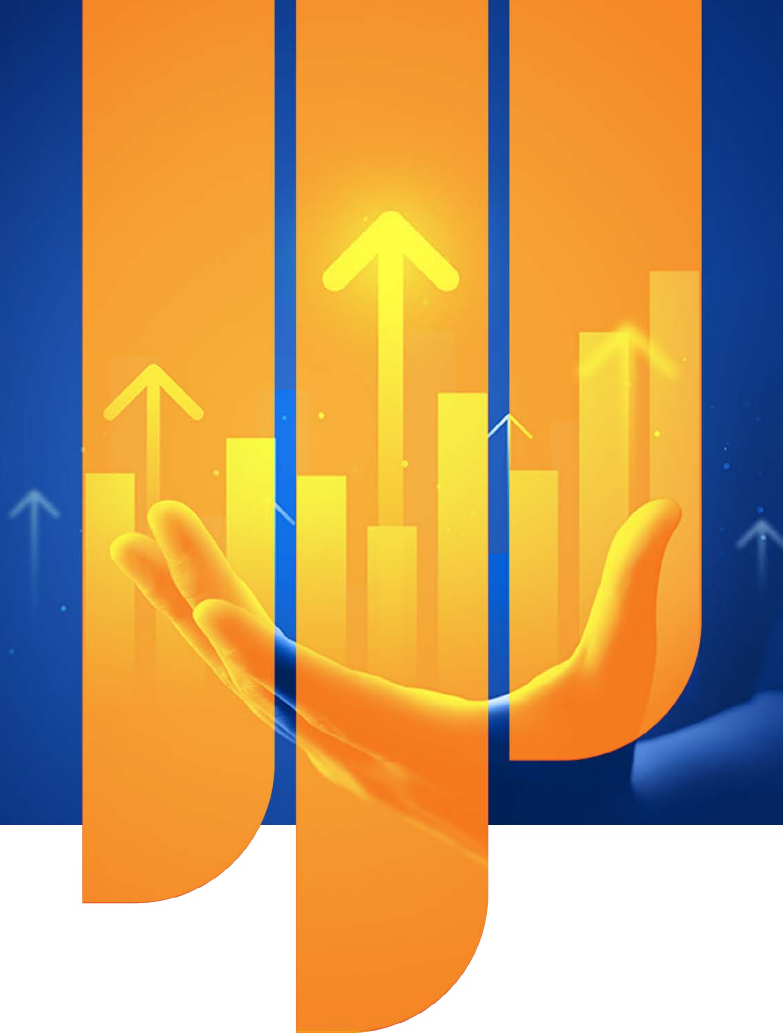
PRZEKRÓJ PODATKOWY

05.08.2024

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Rabat potransakcyjny obniża podstawę opodatkowania VAT , wyrok NSA z 24 lipca 2024 r., sygn. I FSK 1470/20	3
Brak pobrania podatku u źródła zgodnie z postanowieniami właściwej UPO od wypłacanego na rzecz usługodawców wynagrodzenia nie stanowi schematu podatkowego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 lipca 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4017.3.2019.22.S/JS/MR/KS	4

Rabat potransakcyjny obniża podstawę opodatkowania VAT, wyrok NSA z 24 lipca 2024 r. sygn. I FSK 1470/20

Spółka złożyła wniosek o wydanie interpretacji przepisów VAT, pytając o prawidłowość rozliczenia rabatów potransakcyjnych udzielanych niepowiązanym kontrahentom. Spółka prowadzi działalność gospodarczą obejmującą detaliczną sprzedaż drobnych wyrobów metalowych, farb i szkła (PKD 47.521.Z) oraz hurtową sprzedaż części i akcesoriów do pojazdów mechanicznych (PKD 50.30.A).

Z uwagi na dużą konkurencję na rynku, firma organizuje promocje w ramach indywidualnych umów z kontrahentami, oferując rabaty potransakcyjne w formie wydania dodatkowych towarów zamiast rabatów pieniężnych. Otrzymanie dodatkowych towarów przez nabywcę jest uzależnione od ilości nabytych towarów handlowych (czyli osiągnięcia określonego poziomu obrotów/wartości zakupów dokonanych przez nabywcę) i obejmuje różne opcje – m.in. wydanie towarów rodzajowo tożsamyh do towarów będących przedmiotem sprzedaży oraz towarów z asortymentu spółki zupełnie innych niż towary sprzedane w ramach akcji promocyjnej.

Przyznawanie rabatów potransakcyjnych (wydanie dodatkowych towarów) odbywa się zgodnie z warunkami określonymi w umowie między spółką a kontrahentem. W ramach opisanej akcji promocyjnej spółka zaproponowała odzwierciedlać w rozliczeniach VAT jako rabat udokumentowany w fakturze korygującej wystawionej względem faktur pierwotnie dokumentujących obrót, będący podstawą do wyliczenia wartości rabatu.

Spółka argumentowała, że udzielając ww. rabatów kontrahentom, miała prawo zarówno do obniżenia podstawy opodatkowania VAT oraz zmniejszenia kwoty podatku należnego od sprzedaży towarów handlowych o wartość towarów wydanych w związku z osiągnięciem określonego poziomu zakupów. Według spółki uregulowane w umowach rabaty stanowiły w praktyce obniżenie ceny towarów, co prowadziło do redukcji wartości obrotu oraz kwoty podatku należnego.

W tym kontekście spółka powołała się na art. 29a ust. 10 pkt 1 ustawy VAT, który zezwala na obniżenie podstawy opodatkowania o kwoty opustów i obniżek cen przyznanych po dokonaniu sprzedaży.

W odpowiedzi na złożony przez spółkę wniosek Dyrektor KIS wydał negatywną interpretację wskazując, że jego zdaniem w powyższej sytuacji nie można zastosować przepisu o rabatach potransakcyjnych obniżających podstawę opodatkowania i podatek należny, a wydanie towarów kontrahentom stanowi nieodpłatne przekazanie opodatkowane na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy VAT. To zdarzenie z kolei organ nakazał dokumentować wewnętrznym dokumentem sprzedaży.

Spółka złożyła skargę na interpretację do WSA w Krakowie, który jej skargę uwzględnił. Dyrektor KIS wniósł skargę kasacyjną na orzeczenie krakowskiego sądu.

Wyrok NSA w Warszawie jest korzystny dla Spółki i potwierdza możliwość stosowania zasad wynikających z art. 29a ust. 10 pkt 1 ustawy VAT do opisanego stanu sprawy spółki. Przedmiotowy przepis nie definiuje pojęcia rabatu, niemniej nie to stanowiło problem w sprawie, bowiem w wydanej interpretacji organ prawidłowo zdefiniował rabat, uznając m.in. że może on mieć formę tzw. rabatu naturalnego (w towarze o określonej wartości pieniężnej), a jego funkcję postrzega jako obniżenie ceny transakcyjnej towaru lub usługi o określoną kwotę, wyrażoną procentowo lub kwotowo.

Ponadto, przywołany powyżej przepis dotyczy rabatów przyznanych po transakcji, które wpływają na zmniejszenie wcześniej ustalonej kwoty płatności – zatem mechanizm korygowania wartości sprzedaży po dokonaniu transakcji jest usankcjonowany w polskich przepisach VAT. Udzielenie takiego rabatu wymaga właściwego udokumentowania, co w przypadku sprzedaży dokumentowanej fakturą VAT należy wykonać poprzez fakturę korygującą.

Problem na jaki wskazał sąd dotyczył w istocie nieprawidłowego zinterpretowania stanu sprawy spółki poprzez uznanie, że w tej sprawie nie dochodzi do udzielenia rabatu, ale do wydania towarów nieodpłatnie. W konsekwencji, opisana akcja promocyjna w spółce zdaniem Dyrektora KIS nie ma prowadzić do zmniejszenia podstawy opodatkowania i kwoty VAT należnego, ale do zaewidencjonowania dodatkowych wartości obrotu (w tym zapłaty VAT należnego) przez spółkę na podstawie ewidencji wewnętrznej sprzedaży dla wydanych towarów.

NSA w Warszawie wskazał, że interpretacja organu podatkowego może prowadzić do naruszenia podstawowej zasady neutralności VAT dla podatnika poprzez konieczność odprowadzenia VAT przez spółkę z jej środków, a nie z zapłaty otrzymanej przez kontrahenta.

JOANNA KILJAŃSKA
PARTNER, DORADCA PODATKOWY

PRZEMYSŁAW MARCHEWKA
STARSZY KONSULTANT

Brak pobrania podatku u źródła zgodnie z postanowieniami właściwej UPO od wypłacanego na rzecz usługodawców wynagrodzenia nie stanowi schematu podatkowego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 19 lipca 2024 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4017.3.2019.22.S/JS/MR/KS

W przedstawionym stanie faktycznym Wnioskodawca prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Polski oraz na terytorium innych państw nabywa usługi doradztwa prawnego i usługi księgowe od niepowiązanych podmiotów profesjonalnie świadczących takie usługi w państwach, w których Wnioskodawca prowadzi działalność.

Wnioskodawca nie pobiera podatku u źródła (WHT) od wynagrodzenia wypłacanego na rzecz usługodawców, zgodnie z postanowieniami właściwych umów

o unikaniu podwójnego opodatkowania (UPO) ze względu na spełnienie wszystkich określonych przez ustawę CIT warunków. Jednocześnie, w odniesieniu do wypłacanych kwot wynagrodzenia na rzecz któregośkolwiek z usługodawców Wnioskodawca jako płatnik nie byłby zobowiązany do pobrania podatku przekraczającego w trakcie roku kalendarzowego kwotę 5 mln PLN, gdyby nie miały zastosowania właściwe UPO lub zwolnienia podatkowe.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał pytanie dotyczące spełnienia ogólnej cechy rozpoznawczej w zakresie zmiany kwalifikacji dochodów (przychodów) do innego źródła dochodów (przychodów) lub zmiany zasad opodatkowania, których skutkiem jest faktycznie niższe opodatkowanie, zwolnienie lub wyłączenie z opodatkowania w opisywanym stanie faktycznym oraz czy przedstawione w stanie faktycznym uzgodnienie stanowi schemat podatkowy podlegający raportowaniu.

Zdaniem Wnioskodawcy, w opisanym stanie faktycznym nie dochodzi do spełnienia wskazanej powyżej ogólnej cechy rozpoznawczej, a także nie jest spełniona żadna inna ogólna cecha rozpoznawcza, inna szczególna cecha rozpoznawcza ani szczególna cecha rozpoznawcza, wobec czego uzgodnienie nie stanowi podlegającego raportowaniu schematu podatkowego. Dyrektor KIS, zobowiązany do wydania rozstrzygnięcia wyrokiem NSA z 18 stycznia 2024 r. (sygn. II FSK 226/23) zgodził się ze stanowiskiem Wnioskodawcy uznając je za prawidłowe.

Od momentu wprowadzenia przepisów dotyczących raportowania schematów podatkowych wraz z początkiem 2019 r., podatnicy napotykali liczne trudności w ich stosowaniu. Skomplikowane przepisy oraz niejasne Objasnienia podatkowe wydane przez MF 31 stycznia 2019 r., skłoniły podatników do zwracania się do Dyrektora KIS o wydawanie interpretacji indywidualnych w zakresie MDR. Dyrektor KIS natomiast konsekwentnie argumentował, że przepisy MDR mają charakter procesowy, a nie materialny, co uniemożliwia wydawanie interpretacji podatkowych. W rezultacie większość wniosków o ich wydanie była odrzucana.

Z tego względu, niektórzy podatnicy zdecydowali się na skierowanie spraw do sądów administracyjnych.

W wyroku NSA z 29 kwietnia 2021 r. (sygn. akt II FSK 1873/20) w postępowaniu poprzedzającym wydanie omawianej interpretacji indywidualnej, NSA jednoznacznie stwierdził, że Dyrektor KIS nie powinien odmawiać wydawania indywidualnych interpretacji dotyczących przepisów MDR, powołując się na ich proceduralny charakter. NSA argumentował, że przepisy te nie są jednolite, niemniej, w zakresie objętym pytaniem interpretacyjnym Wnioskodawcy, tj. zwłaszcza w odniesieniu do obowiązku złożenia informacji o schemacie podatkowym, należy je, zdaniem NSA, uznać za regulacje materialnoprawne. Z powyższych względów NSA zobowiązał Dyrektora KIS do wydania interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie.

Pomimo prezentowanego powyżej stanowiska NSA, podatnicy nadal mieli trudności z uzyskaniem interpretacji podatkowych w zakresie przepisów MDR, ponieważ w praktyce Dyrektor KIS często kierował długie listy pytań dodatkowych, a brak odpowiedzi na te pytania w wyznaczonym przez organ terminie skutkowało odmową wydania interpretacji. Tak było również w przypadku Wnioskodawcy, gdzie pomimo udzielenia odpowiedzi na wszystkie pytania organu zostały one uznane za niewystarczające.

W wyroku NSA z 18 stycznia 2024 r. (sygn. akt II FSK 226/23), na podstawie którego ostatecznie wydano omawianą interpretację indywidualną, NSA wskazał, iż biorąc pod uwagę ilość i szczegółowy charakter oraz przedmiot postawionych przez organ pytań, należy je uznać za znacząco wykraczające poza zakres przedmiotowy wniosku.

Jakkolwiek zatem samo stanowisko Dyrektora KIS w zakresie pytań przedstawionych przez Wnioskodawcę nie stanowi żadnego novum w świetle dotychczasowej praktyki MDR, to omawiana interpretacja indywidualna jest długo wyczekiwana, pierwszą interpretacją indywidualną w zakresie tych regulacji, którą Dyrektor KIS zdecydował się wydać po trwającym 5 lat postępowaniu. Można więc mieć nadzieję, że omawiana interpretacja indywidualna otworzy kolejnym podatnikom drogę do uzyskania rozstrzygnięcia ich wątpliwości przez Dyrektora KIS a interpretacje indywidualne będą odąd wydawane regularnie, co umożliwi kształtowanie spójnej i przewidywalnej praktyki interpretacyjnej w zakresie MDR.

DOMINIKA MICHALSKA
DYREKTOR, DORADCA PODATKOWY

JACEK JODŁOWSKI
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia interpretacji art. 146 ust. 1 lit. b Dyrektywy 112 – pytanie prejudycjalne do TSUE , postanowienie WSA w Warszawie z 12 lipca 2024 r., sygn. III SA/WA 1231/24	8
Tajemnica zawodowa doradcy podatkowego w świetle nowelizacji przepisów OP - przekazywanie informacji o schemacie podatkowym – wyrok TK z 23 lipca 2024 r., sygn. K 13/20	8
Sposób kalkulacji współczynnika proporcji sprzedaży przez podatnika prowadzącego działalność w Polsce, jak również w innych państwach UE (w tym także przez oddział) , wyrok NSA z 25 lipca 2024 r., sygn. I FSK 1268/20	8
Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2a ustawy CIT kosztów opracowania i wytworzenia środka trwałego (linia pilotażowa) powstałego wskutek prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej , wyrok NSA z 19 lipca 2024 r., sygn. II FSK 1426/21	9
Skutki podatkowe w CIT odkupu wierzytelności leasingowych , wyrok WSA w Warszawie z 26 lipca 2024 r., sygn. III SA/WA 1191/24	9
Zarządzanie nieruchomościami jako usługa kompleksowa w VAT , wyrok WSA w Gdańsku z 23 lipca 2024 r., sygn. I SA/GD 415/24	9

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia oceny, czy art. 24b ustawy CIT ma zastosowanie do spółki prowadzącej działalność sanatoryjną oraz wczasową , wyrok WSA w Bydgoszczy z 23 lipca 2024 r., sygn. I SA/BD 346/24	9
Skutki podatkowe w świetle art. 18f ustawy CIT zawarcia przez dużego przedsiębiorcę umowy o przeniesienie prawa własności sieci wodociągowo-kanalizacyjnej , wyrok WSA w Warszawie z 17 lipca 2024 r., sygn. III SA/WA 1107/24	10
Przepis art. 1a ust. 10 ustawy CIT nie dopuszcza możliwości zidentyfikowania z opóźnieniem przesłanek utraty statusu PGK , wyrok WSA w Warszawie z 17 lipca 2024 r., sygn. III SA/WA 919/24	10
Rozliczanie CIT w przypadku odkupu wierzytelności leasingowych i wierzytelności z umów najmu przez spółkę od SPV , wyrok WSA w Poznaniu z 16 lipca 2024 r., sygn. I SA/PO 263/24	10
Zakres przedmiotowy pojęcia „urządzenie przemysłowe” w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT i art. 12 ust. 3 polsko-niemieckiej UPO , wyrok WSA w Gliwicach z 15 lipca 2024 r., sygn. I SA/GL 1582/23	11

Kwestia interpretacji art. 146 ust. 1 lit. b Dyrektywy 112 - pytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie WSA w Warszawie z 12 lipca 2024 r., sygn. III SA/WA 1231/24

Czy art. 146 ust. 1 lit. b Dyrektywy 112 należy interpretować w ten sposób, że dostawę towarów zadeklarowaną przez podatnika (dostawcę) jako wewnątrzspółnotowa dostawa towarów należy uznać za dostawę eksportową w sytuacji, gdy nabywca dokonał wywozu towarów nie na terytorium innego państwa członkowskiego, lecz poza terytorium Unii?

Czy dla zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 146 ust. 1 lit. b Dyrektywy 112, w sytuacji wskazanej w pytaniu pierwszym, ma znaczenie fakt, że nabywca towarów dokonał ich wywozu poza terytorium Unii nie w porozumieniu z podatnikiem (dostawcą) i na podstawie ich wspólnych ustaleń, lecz na podstawie samodzielnej decyzji i bez wiedzy podatnika (dostawcy)?

Czy dla zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 146 ust. 1 lit. b Dyrektywy 112, w sytuacji wskazanej w pytaniu pierwszym, ma znaczenie okoliczność, że wywóz towarów poza terytorium Unii wynika z ustaleń organów podatkowych opartych na dokumentach celnych, a treść posiadanych przez podatnika (dostawcę) dokumentów przewozowych jest niezgodna z tymi ustaleniami?

Tajemnica zawodowa doradcy podatkowego w świetle nowelizacji przepisów OP - przekazywanie informacji o schemacie podatkowym - wyrok TK z 23 lipca 2024 r., sygn. K 13/20

Art. 86b, art. 86d, art. 86e i art. 86f w związku z art. 86a OP oraz w związku z art. 37 ust. 4 pkt 2 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym w zakresie, w jakim tworzą wobec doradców podatkowych objętych tajemnicą zawodową obowiązek przekazywania informacji o schemacie podatkowym oraz nie określają dostatecznie przesłanek i trybu wyłączenia lub zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, są niezgodne z art. 2 w związku z art. 17 ust. 1 oraz z art. 49 i art. 51 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 47 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 28 ust. 3 ustawy z 23 października 2018 r. o zmianie ustawy PIT, ustawy CIT, OP oraz niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim zobowiązuje promotora będącego doradcą podatkowym do przekazania Szefowi KAS informacji o schemacie podatkowym w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 10 OP innym niż schemat podatkowy transgraniczny w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 12 OP, który został wdrożony przed wejściem w życie ustawy z 23 października 2018 r., jest niezgodny z art. 2 Konstytucji.

Sposób kalkulacji współczynnika proporcji sprzedaży przez podatnika prowadzącego działalność w Polsce, jak również w innych państwach UE (w tym także przez oddział), wyrok NSA z 25 lipca 2024 r., sygn. I FSK 1268/20

W świetle orzecznictwa TSUE należy przyjąć, iż jeżeli dany podmiot można postrześć jako jednego podatnika, który dla celów VAT rozlicza się w jednym miejscu, to w proporcji z art. 90 ust. 3 ustawy VAT należy uwzględnić również obrót z innych państwach członkowskich, w których prowadzi działalność. Jeżeli jednak uznamy, że na terenie każdego z tych państw mamy do czynienia z odrębnym podatnikiem, to zasada neutralności nie jest naruszona i w tym zakresie zasada terytorialności rozliczenia poszczególnych państw daje możliwość uznania, że tego obrotu nie rozlicza się w trybie art. 90 ust. 3 ustawy VAT.

W tym stanie faktycznym przedstawionym przez spółkę, z którego możemy wywnioskować, że mamy do czynienia z odrębnymi podatnikami, należało przyjąć, że stanowisko, że mamy do czynienia z koniecznością zastosowania zasady terytorialności i brakiem możliwości zaliczenia obrotów osiągniętych na terytorium innych państw członkowskich do proporcji, o której mowa w art. 90 ust. 3 ustawy VAT, jest prawidłowe.

Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2a ustawy CIT kosztów opracowania i wytworzenia środka trwałego (linia pilotażowa) powstałego wskutek prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, wyrok NSA z 19 lipca 2024 r., sygn. II FSK 1426/21

Zgodnie z art. 18d ust. 2a ustawy CIT koszty opracowania i wytworzenia środka trwałego (linii pilotażowej) nie mogą być zaliczone do kosztów kwalifikowanych. Mogłyby być one zaliczone do takich kosztów jedynie w przypadku, gdyby przedmiotowa linia pilotażowa była wykorzystywana w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej. Natomiast samo wytworzenie takiej linii pilotażowej w ramach działalności badawczo-rozwojowej, nie może skutkować dokonaniem rozliczenia kosztów w postaci odpisów amortyzacyjnych od przedmiotowego środka trwałego. Wynika to z treści art. 18d ust. 2a, jak i art. 18d ust. 3 ustawy CIT.

Skutki podatkowe w CIT odkupu wierzytelności leasingowych, wyrok WSA w Warszawie z 26 lipca 2024 r., sygn. III SA/WA 1191/24

Transakcję związaną z nabyciem uprzednio zbytych wierzytelności leasingowych należy rozpoznać poprzez: i) rozliczenie podatkowe nabycia wierzytelności na podstawie art. 15ba ustawy CIT oraz ii) rozliczenia związane z opłatami leasingowymi na podstawie art. 17b ustawy CIT (w odniesieniu do leasingu operacyjnego) oraz art. 17f ustawy CIT (w odniesieniu do leasingu finansowego).

Zarządzanie nieruchomościami jako usługą kompleksową w VAT, wyrok WSA w Gdańsku z 23 lipca 2024 r., sygn. I SA/GD 415/24

Wykonywanie usług bieżącej obsługi konserwacyjnej oraz pogotowia technicznego jest ściśle powiązane z usługą podstawową – zarządzaniem nieruchomościami, co powoduje, że pod względem ekonomicznym i gospodarczym stanowią całość. W konsekwencji skutkuje to przyjęciem takich zasad opodatkowania, jakie dotyczą tej czynności głównej, a więc czynności zarządczej. Tym samym zasadne jest zastosowania § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia MF z 20 grudnia 2013 r. w sprawie zwolnień

od podatku od towarów i usług oraz warunków stosowania tych zwolnień, a więc objęcie tych czynności zwolnieniem z VAT.

Kwestia oceny, czy art. 24b ustawy CIT ma zastosowanie do spółki prowadzącej działalność sanatoryjną oraz wczasową, wyrok WSA w Bydgoszczy z 23 lipca 2024 r., sygn. I SA/BD 346/24

Badając czy oddanie do odpłatnego użytkowania budynku sanatoryjnego nosi cechy podobne do umów najmu i dzierżawy nie można pominąć różnic pomiędzy tymi umowami. Zwrócić w szczególności należy uwagę na to, że udostępnienie budynku następuje odpłatnie, jednak odpłatność jest realizowana w dwojaki sposób, tj. bądź to ze środków NFZ bądź ze środków prywatnych wczasowiczów. Odnosząc się do świadczeń realizowanych ze środków NFZ należy uwzględnić okoliczność, że przyznanie miejsca w ośrodku wymaga spełnienia przez kuracjusza szeregu warunków, w tym uzyskania skierowania, oczekiwanie na przyznanie miejsca, oczekiwanie na przyjęcie.

Powyższe cechy wykluczają podobieństwo tego stosunku prawnego do stosunku najmu, dzierżawy lub umowy o podobnym charakterze. Ponadto przy realizowaniu kontraktów z NFZ spółka ma ograniczoną swobodę w wyborze osób korzystających z ośrodka, co również stanowi różnicę w stosunku do zawieranych na podstawie zasady swobody umów wynikającej z KC umów najmu czy dzierżawy. Również w przypadku wykorzystywania budynku na cele komercyjne (gdy pobyt jest odpłacany ze środków prywatnych wczasowiczów) stosunek prawny łączący gości ośrodka sanatoryjnego ze spółką, jest w takiej sytuacji zbliżony do świadczenia usług hotelowych, a nie umów dzierżawy lub najmu.

W konsekwencji, spółka prowadząc działalność sanatoryjną oraz wczasową, nie jest zobowiązana do obliczania i odprowadzania podatku dochodowego od przychodu ze środka trwałego będącego budynkiem, na podstawie art. 24b ustawy CIT, bowiem nie są spełnione przesłanki wskazane w tym przepisie.

Skutki podatkowe w świetle art. 18f ustawy CIT zawarcia przez dużego przedsiębiorcę umowy o przeniesienie prawa własności sieci wodociągowo-kanalizacyjnej, wyrok WSA w Warszawie z 17 lipca 2024 r., sygn. III SA/WA 1107/24

W stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2020 r. spółka będąca dużym przedsiębiorcą, który zawiera transakcje z przedsiębiorcami mającymi status mikro, małych i średnich, zobowiązana jest do ustalenia terminu płatności poszczególnych rat nie przekraczającego 60 dni liczonych od dnia doręczenia faktury lub rachunku. Ponieważ mamy do czynienia ze świadczeniem pieniężnym podzielonym na części (raty), termin 60 dni stosuje się do zapłaty każdej części tego świadczenia pieniężnego. A zatem, spółka jako duży przedsiębiorca ma 60 dni na zapłatę każdej raty.

Przepis art. 1a ust. 10 ustawy CIT nie dopuszcza możliwości zidentyfikowania z opóźnieniem przesłanek utraty statusu PGK, wyrok WSA w Warszawie z 17 lipca 2024 r., sygn. III SA/WA 919/24

Utrata statusu PGK jest zdarzeniem, o którym spółki tworzące tę grupę powinny na bieżąco wiedzieć. Nie jest to bowiem zdarzenie hipotetyczne i nie można zakładać, że taką wiedzę spółki powezmą z opóźnieniem (rozpad PGK „zidentyfikowany po pewnym czasie”). Takiej możliwości nie dopuszcza art. 1a ust. 10 ustawy CIT. Przepis ten jednoznacznie wyznacza obowiązki w przypadku utraty statusu PGK, tj.: w przypadku, gdy w okresie obowiązywania umowy wystąpią zmiany w stanie faktycznym lub w stanie prawnym skutkujące naruszeniem warunków uznania PGK za podatnika podatku dochodowego, dzień poprzedzający dzień wystąpienia tych zmian jest dniem, w którym następuje utrata przez PGK statusu podatnika oraz koniec jej roku podatkowego.

Dzień wystąpienia zmian, o których mowa w zdaniu pierwszym, jest pierwszym dniem roku podatkowego spółek, które przed tym dniem tworzyły podatkową grupę kapitałową. Jak wynika z obowiązujących przepisów, to fakt zaistnienia okoliczności faktycznych lub prawnych powoduje utratę statusu podatnika przez PGK, a nie zakładana przesłanka stwierdzenia okoliczności skutkujących utratą statusu podatni-

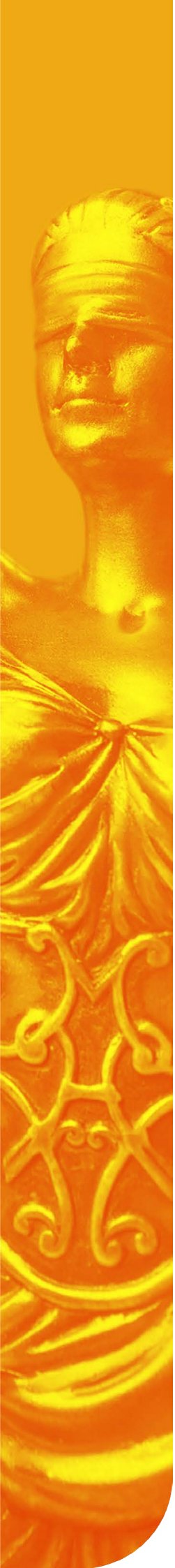
ka. Dzień poprzedzający dzień naruszenia któregokolwiek z warunków tworzenia PGK jest dniem utraty statusu podatnika oraz ostatnim dniem roku podatkowego PGK. Okoliczności przesądzające o utracie bytu prawnego przez PGK pociągają za sobą skutki podatkowe dla poszczególnych spółek wchodzących uprzednio w skład PGK.

Rozliczanie CIT w przypadku odkupu wierzytelności leasingowych i wierzytelności z umów najmu przez spółkę od SPV, wyrok WSA w Poznaniu z 16 lipca 2024 r., sygn. I SA/PO 263/24

Kierując się brzmieniem zarówno art. 12 ust. 4b, jak i art. 17k ust. 1 ustawy CIT, należy zgodzić się z stanowiskiem spółki, że w przypadku przeniesienia przez wynajmującego bądź finansującego wierzytelności z umowy najmu bądź leasingu na rzecz osoby trzeciej do przychodu wynajmującego, jak i finansującego nie zalicza się kwoty wpłaconej przez osoby trzecie z tytułu przeniesienia wierzytelności. Jednak wyrażona w tych przepisach neutralność odnosi się wyłącznie do przeniesienia przez wynajmującego bądź finansującego wierzytelności na rzecz osoby trzeciej.

Kierując się brzmieniem tych przepisów nie sposób uznać za neutralne podatkowo czynności inne niż opisane. Zatem, aby danego rodzaju zdarzenie było uznane za neutralne musi istnieć ku temu wyraźna podstawa prawna, a z przepisu wynika, że dana wierzytelność musi przeniesiona na osoby trzecie. Te przepisy nie obejmują swoim zakresem zastosowania tzw. odkupu. W przepisach tych jest mowa o opłatach ponoszonych przez korzystającego na rzecz osoby trzeciej.

Tego rodzaju sytuacja ma miejsce wyłącznie w tym okresie, w którym ta wierzytelność jest w posiadaniu osoby trzeciej. W sytuacji, gdy dojdzie do odkupu, ta wierzytelność powróci z powrotem do spółki. Nie mamy już do czynienia z sytuacją posiadania wierzytelności przez osoby trzecie i te przepisy art. 17k i art. 12 ust. 4b ustawy CIT nie mogą tutaj znaleźć zastosowania. W konsekwencji, w tym zakresie zastosowanie musi mieć art. 15ba ustawy CIT.

Kosztem uzyskania przychodów z tytułu sprzedaży wierzytelności pożyczkowych do SPV, rozliczanych jednorazowo w dniu zbycia wierzytelności pożyczkowych, będzie w przypadku wierzytelności pożyczkowych, które były wcześniej przedmiotem sekurytyzacji i zostały odkupione przez spółkę od innego podmiotu - cena zapłacona z tytułu odkupu wierzytelności pożyczkowych, pomniejszona o część tej ceny zaliczoną przez spółkę do kosztów uzyskania przychodów przed sprzedażą tych wierzytelności pożyczkowych do SPV, z wyłączeniem ewentualnej straty poniesionej na sprzedaży wierzytelności pożyczkowych.

Zakres przedmiotowy pojęcia „urządzenie przemysłowe” w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT i art. 12 ust. 3 polsko-niemieckiej UPO, wyrok WSA w Gliwicach z 15 lipca 2024 r., sygn. I SA/GL 1582/23

W obecnej sytuacji gospodarczej i prawnej należy uznać, iż świetle art. 12 Modelowej Konwencji OECD, niezależnie, czy urządzenie ma charakter przemysłowy, handlowy lub naukowy, zarówno przy przyjęciu szerokiej, jak i wąskiej interpretacji tego pojęcia, to ten charakter jest mniej istotny niż powiązanie „urządzenia” z uzyskanym skutkiem. Z tych względów odejść należy od dominującej linii orzeczniczej, która dokonywała podziału na przemysł ciężki, czy lekki.

W konsekwencji mając na uwadze powyższe uwagi, ja również różne brzmienie definicji pojęcia „urządzenie przemysłowe” w polskiej i niemieckiej wersji polsko-niemieckiej UPO, jak również Modelową Konwencję OECD oraz Komentarz do niej należy uznać, iż wynagrodzenie za usługi w zakresie infrastruktury: Active Directory, WAN, intranet, system telefoniczny, managed M365, zarządzanie bezpieczeństwem IT, jak również za użytkowanie systemu komputerowego SAP wypłacane na rzecz spółki niemieckiej podlega opodatkowaniu podatkiem u źródła.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Brak obowiązku podlegania i odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne od wypłaconego członkowi rady nadzorczej wynagrodzenia z tytułu czasowego oddelegowania do wykonywania czynności członka zarządu spółdzielni , decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 27 czerwca 2024 r., sygn. DI/100000/43/570/2024	14
Ustalenie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej w sytuacji sprzedaży środków trwałych , decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 20 czerwca 2024 r., sygn. DI/200000/43/532/2024	14
Skutki podatkowe w VAT sprzedaży wierzytelności przez spółkę do banku austriackiego w ramach usługi świadczonej przez bank na rzecz spółki , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 lipca 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.343.2024.3.KW	14
Skutki w VAT udzielenia bonifikat za niedotrzymanie standardów jakości obsługi odbiorców i warunków sprzedaży energii cieplnej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 lipca 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.374.2024.1.ALN	15
Brak obowiązku poboru przez spółkę z o.o. jako płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłaconych na rzecz fundacji rodzinnej dywidend , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 lipca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.292.2024.1.MK	16
Skutki podatkowe w VAT odsprzedaży usług budowlanych zakupionych od „dalszego podwykonawcy” , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 lipca 2024 r., sygn. 0112-KDIL-1-1.4012.298.2024.2.HW	16

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwalifikacja do źródła przychodów podatkowych odsetek od odroczonej płatności oraz powstałych różnic kursowych pomiędzy wartością nominalną a dniem wpłaty odroczonej płatności , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 lipca 2024 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.251.2024.1.AS	17
Skutki podatkowe w CIT przeprowadzenia połączenia, polegającego na przeniesieniu całego majątku spółki przejmowanej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 lipca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.272.2024.2.KM	18
Skutki podatkowe w PIT sprzedaży akcji za pośrednictwem spółki, w której wnioskodawca jest współnikiem , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 czerwca 2024 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.205.2024.2.NM	19
Zastosowanie zwolnienia z art. 21 ust. 1 pkt 109 ustawy PIT w przypadku wniesienia aportem całości udziałów w przedsiębiorstwie w spadku do celowo utworzonej spółki , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 czerwca 2024 r., sygn. 0112-KDIL2-2.4011.252.2024.4.MC	19
Uznanie przeniesienia nakładów inwestycyjnych dokonanych na nieruchomości jako odpłatne świadczenie usług podlegające opodatkowaniu VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 czerwca 2024 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.354.2024.1.AG	20
Kwestia opodatkowania VAT czynności zarządzania nieruchomościami na rzecz wspólnot mieszkaniowych oraz świadczenia usług ochroniarskich , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 czerwca 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.291.2024.1.AWY	20

Brak obowiązku podlegania i odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne od wypłacanego członkowi rady nadzorczej wynagrodzenia z tytułu czasowego oddelegowania do wykonywania czynności członka zarządu spółdzielni, decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 27 czerwca 2024 r., sygn. DI/100000/43/570/2024

Z opisu stanu faktycznego przedstawionego we wniosku wynika, że członek rady nadzorczej spółdzielni został wyznaczony (oddelegowany) do czasowego pełnienia funkcji członka zarządu w myśl art. 56 § 1 ustawy - Prawo spółdzielcze. Członek rady nadzorczej dotychczas nie otrzymywał wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji członka rady nadzorczej. Z uwagi jednak na fakt wyznaczenia (oddelegowania) do czasowego pełnienia funkcji w zarządzie, oddelegowanemu członkowi rady nadzorczej przyznane zostało uchwałą rady nadzorczej spółdzielni wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji w zarządzie spółdzielni. Nie została przy tym zawarta żadna umowa konstytuująca stosunek pracy lub inny stosunek podobny.

Należy podkreślić, iż w wyniku delegowania członka rady nadzorczej nie następuje zmiana statusu osoby delegowanej, tj. nie traci ona członkostwa w radzie nadzorczej i nie uzyskuje automatycznie członkostwa w zarządzie spółdzielni - mandat członka rady nadzorczej na ten okres nie ulega wygaśnięciu, a jedynie „zawieszeniu”. Delegowany członek rady nadzorczej nie staje się członkiem zarządu tylko zyskuje prawną podstawę do wykonywania czynności członka zarządu, jednocześnie nie tracąc statusu członka rady nadzorczej.

W sytuacji kiedy członek rady nadzorczej spółdzielni został oddelegowany do czasowego wykonywania czynności członka zarządu będzie pełnił tę funkcję wyłącznie na podstawie stosunku organizacyjnego - uchwały rady nadzorczej spółdzielni bez zawierania umowy o pracę lub innej umowy rodzącej obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, to nie podlega z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym, a co za tym idzie nic powstaje również obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia od wynagrodzenia za pełnioną funkcję.

Ustalenie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej w sytuacji sprzedaży środków trwałych, decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z 20 czerwca 2024 r., sygn. DI/200000/43/532/2024

Z opisu stanu faktycznego wynika, iż przedsiębiorca opodatkowany podatkiem liniowym w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonuje sprzedaży środków trwałych. Część ze sprzedawanych środków trwałych jest całkowicie amortyzowana, a część jedynie częściowo.

Przedsiębiorca powziął wątpliwość, czy strata poniesiona z tytułu sprzedaży środka trwałego, wynikająca z nieuwzględnienia przy kalkulacji dochodu odpisów amortyzacyjnych zaliczonych do kosztów uzyskania przychodu przed 2022 rokiem wpływa na zmniejszenie dochodu z działalności gospodarczej przyjmowanego do ustalenia składki na ubezpieczenie zdrowotne.

W tej sytuacji należy przyjąć, że art. 35 KSH znajduje zastosowanie zarówno w przypadku osiągnięcia zysku ze sprzedaży środka trwałego, jak i w przypadku poniesionej straty z tytułu sprzedaży. Tym samym strata ze sprzedaży środka trwałego wpływa na zmniejszenie dochodu z działalności gospodarczej i w konsekwencji obniża podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Skutki podatkowe w VAT sprzedaży wierzytelności przez spółkę do banku austriackiego w ramach usługi świadczonej przez bank na rzecz spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 lipca 2024 r., sygn. 0113-KD IPT1-2.4012.343.2024.3.KW

Z wniosku wynika, że celem transakcji przewidzianych w umowie jest nabycie przez bank austriacki wierzytelności od spółki polskiej i tym samym zaoferowanie spółce elastyczności w zakresie ograniczania/zarządzania zapotrzebowaniem na kapitał obrotowy i związanymi z nim kosztami. Bank w zamian pobierze opłatę programową za taką usługę.

W ramach umowy bank będzie wstępował w prawa i obowiązki zbywcy wierzytelności - spółki, a tym samym wszelkie korzyści, uprawnienia i roszczenia oraz ciężary i ryzyko związane z przelewaną wierzytelnością i związanymi z nią prawami będą przechodziły na bank, w szczególności bank będzie miał prawo dochodzić spłaty wierzytelności od dłużnika.

Zatem, pomimo zawarcia pomiędzy spółką a bankiem umowy, zgodnie z którą celem jej jest uzyskanie przez spółkę od banku środków pieniężnych dla finansowania prowadzonej działalności, a której nieodłącznym elementem ma być zbywanie na rzecz banku własności posiadanych przez spółkę wierzytelności, na gruncie podatkowym umowę tę należy traktować jako dotyczącą jednej usługi.

W analizowanej sprawie będziemy mieć zatem do czynienia ze świadczeniem usług przez bank (nabywcę wymagalnych wierzytelności) na rzecz spółki, polegających na zakupie pakietów wierzytelności i zapewnieniu tym samym spółce finansowania na prowadzenie działalności oraz wyzbyciu się ryzyka w postaci opóźnień w płatnościach wierzytelności oraz niespłacania wierzytelności przez dłużników.

Wynagrodzeniem z tytułu świadczonych usług będzie dla banku opłata programowa zdefiniowana w umowie. W związku z powyższym, nabycie wierzytelności połączone ze świadczeniem ww. usług będzie stanowiło odpłatne świadczenie usług przez bank w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT, a tym samym będzie podlegało opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy VAT. W okolicznościach niniejszej sprawy, będziemy mieć do czynienia z czynnością faktoringu. Spółka będzie występowała w opisanej sytuacji w charakterze faktoranta – zbywcy wierzytelności, natomiast bank w charakterze faktora – nabywcy wierzytelności.

Wobec tego w niniejszej sprawie bank będzie świadczył na rzecz spółki usługi faktoringu, które są wyłączone ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 15 ustawy VAT. Usługi świadczone na rzecz spółki nie będą korzystały ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 usta-

wy VAT i będą podlegały opodatkowaniu VAT przy zastosowaniu właściwej stawki. W konsekwencji odpłatne przelewy wierzytelności dokonywane przez spółkę do banku w ramach usługi świadczonej przez bank na rzecz spółki będą stanowiły element usługi w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT, niekorzystającej ze zwolnienia z VAT, opodatkowanej według właściwej stawki VAT.

W rozpatrywanej sprawie usługodawcą będzie bank - podatnik nieposiadający siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Polski, natomiast usługobiorcą będzie podatnik, o którym mowa w art. 15 ustawy VAT, tj. spółka. Zatem miejscem świadczenia i opodatkowania nabytej od banku przez spółkę usługi będzie terytorium Polski. W okolicznościach niniejszej sprawy spółka jako usługobiorca świadczonej przez bank usługi będzie podatnikiem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT zobowiązanym do rozpoznania importu usług i ich rozliczenia dla celów podatku VAT.

Skutki w VAT udzielenia bonifikat za niedotrzymanie standardów jakości obsługi odbiorców i warunków sprzedaży energii cieplnej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 lipca 2024 r., sygn. 0113-KDIP 1-3.4012.374.2024.1.ALN

Sposób określania wysokości bonifikaty z tytułu niedotrzymania standardów jakości obsługi odbiorców i warunków sprzedaży energii cieplnej świadczy o tym, że bonifikata ta nie ma związku z faktycznym wydatkiem poniesionym przez odbiorcę w związku z nabytą energią cieplną, jak również nabytymi usługami. Brak związku (uzależnienia) udzielonych przez spółkę bonifikat ze świadczonymi usługami dystrybucji energii cieplnej powoduje, że bonifikaty te nie będą miały wpływu na podstawę opodatkowania zrealizowanych usług dystrybucji tej energii.

W związku z tym, że bonifikaty nie mają związku z wartościami nabywanej przez odbiorców energii cieplnej oraz usług związanych z jej dystrybucją, tym samym z uiszczonymi lub należnymi sprzedawcy kwotami to wypłaty przedmiotowych bonifikat dokonywane przez spółkę nie będą powodowały obowiązku obniżania podstawy opodatkowania VAT oraz kwoty podatku należnego z tytułu świadczonych usług dystrybucji energii cieplnej.

Zatem będące przedmiotem wniosku bonifikaty z tytułu niedotrzymania standardów jakości obsługi odbiorców i warunków sprzedaży energii cieplnej, nie odnoszą się do konkretnej świadczonej usługi, a w konsekwencji ich udzielenie nie skutkuje obniżeniem podstawy opodatkowania VAT oraz kwoty podatku należnego z tytułu świadczonych przez spółkę usług dystrybucji energii cieplnej zgodnie z art. 29a ust. 7 pkt 2 lub ust. 10 pkt 1 ustawy VAT.

Brak obowiązku poboru przez spółkę z o.o. jako płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłaconych na rzecz fundacji rodzinnej dywidend, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 15 lipca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.292.2024.1.MK

Otrzymanie przez fundację rodzinną dochodu z tytułu dywidendy od spółki, w związku z przysługującymi fundacji udziałami w jej zysku, powstaje na skutek uczestnictwa fundacji rodzinnej w takiej spółce, a więc mieści się w zakresie dozwolonej działalności gospodarczej określonej w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej. W stosunku do tych dochodów zastosowanie znajdzie zwolnienie podmiotowe wynikające z art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT, czego konsekwencją jest brak obowiązku poboru przez spółkę jako płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłaconych na rzecz fundacji rodzinnej dywidend.

Skutki podatkowe w VAT odsprzedaży usług budowlanych zakupionych od „dalszego podwykonawcy”, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 lipca 2024 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.298.2024.2.HW

Jeżeli spółka jako podwykonawca nabywa usługi budowlane we własnym imieniu, ale na rzecz na rzecz osoby trzeciej (spółek działających w ramach konsorcjum), na rzecz której dokonuje odsprzedaży (refakturowania) ww. usług w rozpatrywanej sprawie znajdzie zastosowanie regulacja wynikająca z art. 8 ust. 2a ustawy VAT. Spółka będzie odsprzedawać na rzecz spółek działających w ramach konsorcjum nieprzetworzone usługi, jakie spółka będzie nabywać od „dalszego podwykonawcy”.

Zatem, na gruncie ustawy VAT, spółka będzie traktowana najpierw jako usługobiorca, a następnie jako usługodawca tej samej usługi w zakresie robót budowlanych, za którą to usługę spółka obciąża wystawiając faktury. Skoro spółka nabywa usługi budowlane na rzecz spółki z konsorcjum, to mimo tego, że to nie spółka bezpośrednio świadczy ww. usługi, to spółka traktowana jest jakby to ona świadczyła te usługi.

Zatem odsprzedaż przez spółkę usług budowlanych będzie czynnością podlegającą opodatkowaniu VAT, jako odpłatne świadczenie usług na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Konsekwencją uznania spółki biorącej udział w odsprzedaży usługi za świadczącego usługę, jest wystawienie przez spółkę faktury dokumentującej wyświadczenie tej usługi, z zastosowaniem stawki podatku właściwej dla tej usługi. Doliczenie marży, w sytuacji odsprzedaży tzw. refakturowanych usług nie zmienia prawa spółki do zastosowania na wystawianej fakturze dokumentującej ww. usługi stawki VAT w tej samej wysokości, jaka została zastosowana przez kontrahentów w fakturach dokumentujących wykonane usługi będące przedmiotem refaktury.

Doliczenie marży, w sytuacji odsprzedaży tzw. refakturowanych usług nie zmienia prawa spółki do zastosowania na wystawianej fakturze dokumentującej ww. usługi stawki VAT w tej samej wysokości, jaka została zastosowana przez kontrahentów w fakturach dokumentujących wykonane usługi będące przedmiotem refaktury. Natomiast w przypadku zastosowania przez kontrahenta niewłaściwej stawki VAT w fakturze dokumentującej wykonanie usług, które spółka odsprzedaje klientom, spółka jest obowiązana do wystawienia faktury dokumentującej sprzedaż ww. usług z wykazaną właściwą dla tych usług stawką VAT. Tym samym doliczając marżę do wartości usług budowlanych odsprzedawanych na rzecz spółek spółka będzie mieć prawo do zastosowania takiej samej stawki VAT, jaka została zastosowana w odniesieniu do danej usługi budowlanej na fakturze otrzymanej od dalszego podwykonawcy, pod warunkiem zastosowania właściwej stawki przez dalszego podwykonawcę.

Skoro spółka dokonuje odsprzedaży zakupionych usług budowlanych na rzecz spółek z konsorcjum, wystawiając tzw. refaktury, to będzie jej przysługiwało prawo do odliczenia podatku VAT wykazanego w fakturach wystawionych na rzecz spółki przez dalszego podwykonawcę z tytułu wykonania ww. robót budowlanych. Powyższe wynika z faktu, że w analizowanym przypadku będą spełnione – wskazane w art. 86 ust. 1 ustawy VAT – przesłanki warunkujące prawo do odliczenia podatku naliczonego, tj. dokonując odsprzedaży zakupionych usług budowlanych, gdyż refakturowane ww. usługi będą służyć spółce do wykonywania czynności opodatkowanych tym podatkiem (odsprzedaż usług budowlanych).

Kwalifikacja do źródła przychodów podatkowych odsetek od odroczonej płatności oraz powstałych różnic kursowych pomiędzy wartością nominalną a dniem wpłaty odroczonej płatności, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 lipca 2024 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.251.2024.1.AS

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że w art. 7b ustawy CIT brak jest odniesienia do zakwalifikowania odsetek do przychodów z zysków kapitałowych. Przedmiotowe odsetki od zapłaconej odroczonej płatności stanowią pochodną przychodów ze zbycia akcji. Przychody z udziałów/akcji zaliczane są do przychodów z zysków kapitałowych, a zatem wszystkie wydatki (bezpośrednie i pośrednie) związane z nabyciem udziałów/akcji powinny być przypisane do źródła przychodów, jakim są zyski kapitałowe.

Gdyby nie zbycie akcji, które kwalifikowane jest do źródła przychodu „zyski kapitałowe”, tych odsetek by nie było. Odsetki wynikają z zawartej umowy sprzedaży akcji spółki i związane są z uzgodnionym z nabywcą sposobem zapłaty, polegającym na pomniejszeniu ceny nabycia o kwotę odroczonej płatności powiększonej o naliczone odsetki. Odsetki jako przychody ściśle ze sobą funkcjonalnie powiązane w ww. kontekście powinny zatem zostać przypisane do źródła przychodów z zysków kapitałowych, o którym mowa w art. 7b ustawy CIT. Zatem kwotę naliczonych i otrzymanych odsetek należy zakwalifikować jako przychody z zysków kapitałowych.

Różnice kursowe powstałe w dniu otrzymania odroczonej płatności będą stanowiły przychody z działalności kapitałowej, ponieważ przychód ze sprzedaży akcji zrachowany był do przychodów z zysków kapitałowych. Różnice kursowe nie stanowią bowiem samodzielnej kategorii, lecz wiążą się z właściwymi przychodami i kosztami podatkowymi. Jeżeli zatem przychód bądź koszt rozpoznany w związku z określoną transakcją zostanie zakwalifikowany do źródła „zyski kapitałowe”, to powstałe na ich podstawie różnice kursowe również powinny zostać uwzględnione w ww. źródle przychodów.

Skutki podatkowe w CIT przeprowadzenia połączenia, polegającego na przeniesieniu całego majątku spółki przejmowanej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 lipca 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.272.2024.2.KM

Wartość przychodu na skutek połączenia powinna zostać określona jako ustalona na dzień poprzedzający dzień łączenia wartość rynkowa majątku podmiotu przejmowanego otrzymanego przez spółkę jako spółkę przejmującą w części przewyższającej wartość przyjętą dla celów podatkowych składników tego majątku, nie wyższą od wartości rynkowej tych składników. Przychodem po stronie spółki przejmującej może więc być ewentualna nadwyżka wartości majątku ponad wartość przyjętą dla celów podatkowych składników tego majątku.

Ustalona na dzień poprzedzający dzień łączenia, wartość rynkowa majątku podmiotu przejmowanego otrzymanego przez spółkę przejmującą, może według spółki przewyższać wartość przyjętą dla celów podatkowych składników tego majątku (nie wyższą od wartości rynkowej tych składników). Zatem nadwyżka ta będzie stanowić przychód. W analizowanej sprawie, obie przesłanki z art. 12 ust. 4 pkt 3e ustawy CIT zostaną spełnione, gdyż wartość składników majątkowych podmiotu przejmowanego otrzymanego przez spółkę przejmującą w drodze łączenia, spółka przejmująca przyjmie dla celów podatkowych w wartości wynikającej z ksiąg podatkowych podmiotu przejmowanego.

Wartość składników majątkowych podmiotu przejmowanego otrzymanego przez spółkę przejmującą w drodze łączenia, spółka przejmująca przypisze do działalności prowadzonej na terytorium Polski, w tym za pośrednictwem zagranicznego zakładu. Wobec powyższego, połączenie nie będzie skutkowało po stronie spółki przejmującej powstaniem przychodu podatkowego, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 8c ustawy CIT, bowiem spełnia ona przesłanki, o których mowa w art. 12 ust. 4 pkt 3e ustawy CIT.

Przepisy art. 12 ust. 1 pkt 8d i art. 12 ust. 1 pkt 8f ustawy CIT są komplementarne. Jeśli spółka przejmująca nie posiada udziałów w spółce przejmowanej zastosowanie ma wyłącznie art. 12 ust. 1 pkt 8d ustawy CIT. Jeśli posiada 100% udziałów, wyłącznie art. 12 ust. 1 pkt 8f ustawy CIT. Natomiast jeśli posiada w spółce przejmowanej mniej niż 100% udziałów zastosowanie mają oba przepisy. Łącznie pozwalają one opodatkować majątek przejęty przez spółkę, a jaka wartość majątku jest opodatkowana na podstawie każdego z nich zależy od udziału spółki przejmującej w kapitale zakładowym spółki przejmowanej.

Mając na uwadze fakt, że spółka przejmująca posiada 100% udziałów w spółce przejmowanej w niniejszej sprawie art. 12 ust. 1 pkt 8d ustawy CIT nie będzie miał zastosowania. Po stronie spółki przejmującej na skutek połączenia ze spółką przejmowaną nie powstanie przychód, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 8d ustawy CIT.

Skoro wartość rynkowa majątku podmiotu przejmowanego otrzymanego przez spółkę przejmującą nie będzie przewyższać ceny nabycia udziałów (akcji) tej spółki w podmiocie przejmowanym, to po stronie spółki przejmującej nie powstanie przychód, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 8f ustawy CIT. W związku z powyższym, skoro po stronie spółki przejmującej nie powstanie przychód z art. 12 ust. 1 pkt 8f ustawy CIT to odnośnie się do zastosowania wyłączenia z art. 12 ust. 4 pkt 3f ustawy CIT stało się niezasadne.

W ramach planowanego połączenia nie będzie miało miejsce wydanie udziałów (akcji) spółki przejmującej. Połączenie, o którym mowa we wniosku dotyczy przejęcia spółki przejmowanej przez jedynego wspólnika – spółkę przejmującą. Połączenie przeprowadzone zostanie bez podwyższenia kapitału zakładowego spółki przejmującej. Spółce przejmującej nie będą mogły zostać wydane żadne akcje w związku z połączeniem, ponieważ spółka przejmująca nie może stać się swym własnym akcjonariuszem.

Udziały posiadane przez spółkę przejmującą w spółce przejmowanej podlegać będą z dniem połączenia umorzeniu z mocy prawa. Z tym dniem zostaną one wykreślone z bilansu spółki przejmującej. W ich miejsce do aktywów spółki przejmującej wejdą składniki majątkowe spółki przejmowanej. Zatem, skoro w analizowanej sprawie nie dojdzie do emisji nowych udziałów (akcji), to stwierdzić należy, że przepis art. 12 ust. 1 pkt 8ba ustawy CIT nie będzie miał zastosowania do wspólnika spółki przejmowanej.

Skutki podatkowe w PIT sprzedaży akcji za pośrednictwem spółki, w której wnioskodawca jest wspólnikiem, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 czerwca 2024 r., sygn. 0113-KD IPT2-3.4011.205.2024.2.NM

Spółka została utworzona w celu prowadzenia działalności polegającej na zarządzaniu interesami menedżerów (w tym wnioskodawcy) poprzez posiadanie przez spółkę, bezpośrednio lub pośrednio akcji spółki D. Jej głównym celem jest generowanie długoterminowego wzrostu wartości kapitału dla menedżerów. Spółka zajmuje się obrotem papierami wartościowymi, jednakże działalność ta ogranicza się do papierów spółki D, które nie są notowane na giełdzie. Akcje spółki D nabyła spółka.

Akcje spółki D zostaną sprzedane przez spółkę, a wnioskodawca, jako uczestnik spółki, otrzyma przypisany zysk ze sprzedaży proporcjonalnie do posiadanego udziału w spółce. Dochód ze sprzedaży akcji spółki D zostanie przypisany do spółki. Akcje te stanowią „ekonomiczną własność” (economic ownership) spółki, gdyż spółka uczestniczy w potencjalnych zyskach i stratach z nimi związanych.

W rezultacie spółka ponosi zarówno korzyści, jak i ryzyka związane z posiadaniem tych akcji. W konsekwencji po stronie wnioskodawcy, jako wspólnika spółki, powstanie obowiązek podatkowy na podstawie art. 8 w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy PIT proporcjonalnie do posiadanego prawa do udziału w zyskach w momencie uzyskania przez spółkę przychodów będących przychodami z działalności gospodarczej.

Transparentność podatkowa spółki polega na tym, że dochód niejako przepływa do wspólników, przychody i koszty generowane przez spółkę są alokowane do wspólników, a wspólnicy są zobowiązani do opodatkowania tych dochodów „za spółkę”, niezależnie od tego, czy faktycznie wypłacono im jakiegokolwiek kwoty (tak jak w przypadku polskich spółek niebędących osobami prawnymi). Podsumowując, przychód ze sprzedaży akcji stanowić będzie dla wnioskodawcy przychód ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy PIT, tj. przychód z działalności gospodarczej.

Kosztami uzyskania przychodu będą poniesione przez wnioskodawcę koszty nabycia (objęcia) akcji, zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 38 ustawy PIT.

Zastosowanie zwolnienia z art. 21 ust. 1 pkt 109 ustawy PIT w przypadku wniesienia aportem całości udziałów w przedsiębiorstwie w spadku do celowo utworzonej spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 czerwca 2024 r., sygn. 0112-KD IL2-2.4011.252.2024.4.MC

W związku ze znowelizowanym brzmieniem art. 21 ust. 1 pkt 109 ustawy PIT (obowiązującym od dnia 1 stycznia 2022 r.) zwolnienie stosuje się pod warunkiem, że spółka otrzymująca wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, przyjęła dla celów podatkowych składniki majątku wchodzące w skład tego przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w wartości wynikającej z ksiąg podatkowych podmiotu wnoszącego ten wkład.

Dlatego też skoro przedmiotem aportu do spółki będzie przedsiębiorstwo i spółka przyjmie dla celów podatkowych składniki majątku wchodzące w skład przedsiębiorstwa w spadku w wartości wynikającej z ksiąg podatkowych przedsiębiorstwa w spadku, to przychód z wniesienia wkładu niepieniężnego do spółki będzie podlegał zwolnieniu na podstawie wskazanej w zdaniu poprzednim regulacji.

W konsekwencji, w przypadku wniesienia wkładem niepieniężnym (aportem) całości udziałów w przedsiębiorstwie w spadku do celowo utworzonej spółki, czynność ta będzie zwolniona z podatku dochodowego od osób fizycznych na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 109 ustawy PIT.

Uznanie przeniesienia nakładów inwestycyjnych dokonanych na nieruchomości jako odpłatne świadczenie usług podlegające opodatkowaniu VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 czerwca 2024 r., sygn. 0113-KDIP1-3.4012.354.2024.1.AG

W przedmiotowej sprawie, rozliczenie przez firmę nakładów poniesionych w związku z wybudowaniem 4 budynków, posadowionych na wynajmowanym/dzierżawionym gruncie, nie może zostać uznane za odpłatną dostawę towarów, gdyż nie mamy tu do czynienia z odrębną rzeczą (art. 2 pkt 6 ustawy VAT), która mogłaby stanowić towar.

Niemniej jednak dysponując pewnym prawem w postaci nakładów, można to prawo przenieść na rzecz innego podmiotu. Zatem z uwagi na fakt, że poniesione przez firmę wydatki na nieruchomość stanowią nakład w obcym środku trwałym (usługę), ich rozliczenie z dzierżawcą/wynajmującym będzie stanowić – zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy VAT – świadczenie usług, podlegające opodatkowaniu VAT na mocy art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT.

Zatem rozliczenie przez firmę nakładów inwestycyjnych dokonanych na nieruchomości będzie stanowić odpłatne świadczenie usług na gruncie ustawy VAT podlegające opodatkowaniu. Jednocześnie dla opisanej czynności zbycia nakładów przepisy VAT nie przewidują zwolnienia od podatku. Zatem ich zbycie będzie opodatkowane stawką właściwą dla przedmiotu świadczenia.

Kwestia opodatkowania VAT czynności zarządzania nieruchomościami na rzecz wspólnot mieszkaniowych oraz świadczenia usług ochroniarskich, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 czerwca 2024 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.291.2024.1.AWY

W odniesieniu do świadczonych przez spółkę usług na rzecz wspólnot mieszkaniowych spełnione zostaną przesłanki z § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia z 20 grudnia 2013 r. w sprawie zwolnień od podatku od towarów i usług oraz warunków stosowania tych zwolnień warunkujące zwolnienie od podatku VAT. Zatem, opisane we wniosku usługi zarządzania nieruchomościami świadczone na rzecz wspólnot mieszkaniowych, sklasyfikowane w grupowaniu PKWiU 68.32.11.0 i 68.32.12.0, będą korzystały ze zwolnienia z VAT na podstawie ww. przepisu.

Usługa w zakresie zarządzania nieruchomościami jako zwolniona od VAT oraz usługa w zakresie ochrony osób i mienia jako opodatkowana VAT - wykonane dla jednego klienta - będą mogły być zawarte na jednej fakturze, w odrębnych pozycjach, o ile moment powstania obowiązku podatkowego obu czynności pozwoli na ich wspólne fakturowanie, zgodnie z terminami wystawiania faktur. Tym samym, spółka będzie postępować prawidłowo wystawiając na rzecz klientów konsorcjum fakturę dokumentującą zarówno usługi zarządzania nieruchomościami, jak i usługi ochrony.

Spółce będzie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z wystawionej przez konsorcjanta faktury za usługi ochroniarskie. Wynika to z faktu, że w analizowanym przypadku będą spełnione - wskazane w art. 86 ust. 1 ustawy VAT - przesłanki warunkujące prawo do odliczenia podatku naliczonego. Nabyte przez spółkę usługi ochrony będą służyły czynnościom opodatkowanym oraz spółka będzie czynnym podatnikiem VAT.

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

JOANNA KILIJĄŃSKA
tel. +48 605 514 518
joanna.kilijanska@ptpodatki.pl

SZYMON RAUT
tel. +48 503 074 047
szymon.raut@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl

